

til at yde de Pensioner eller Understøttelser, som derved gaves. Det var ret betydelige Beløb, og den Lov, der blev given i 1892, begynder nu at virke ogsaa i anden Omgang, idet vi ikke alene have maattet give Understøttelse til de Funktionærer, der da vare Tale om, men nu begynde ogsaa deres Enker at melde sig. Vi havde en i Fjor og en anden i Aar paa Forslaget om Tillægsbevillingsloven. En saadan Lovgivning har derfor ret store Konsekvenser.

Nu siger den højtærede Minister, at naar Rigsdagen var villig til at give slige Pensioner for 25 og 14 Aar siden, kan man ogsaa slutte, at den vil være villig til at gøre det nu. Men en saadan Slutning har man ikke Lov til at drage i det politiske Liv. Fordi Rigsdagen for 25 og 14 Aar siden viste sig føjelig i saa Henseende, følger det ikke deraf, at den nuværende Rigsdag ser paa samme Maade paa den Sag. Jeg maa saaledes fastholde, at overfor de Pensioner og Understøttelser, her er Tale om, staar Rigsdagen med sin fri Villie. Der staar i Pensionsloven af 24. Februar 1858, at det er den, der bestemmer, hvad der skal udredes. Vi have saaledes Lov til at raade over, om vi ville give noget, eller om vi intet ville give. Det er noget, som Rigsdagen kan afgøre, som den lyster.

Men jeg synes, det vilde være rigtigt, at man ved en Lov som denne fik lidt Oplysning om, hvilke Udgifter den vilde medføre i finansiel Henseende, og jeg kan ikke tro, at en Lov som denne kan have saa stor Hast. Jeg kan ikke tænke mig, at samtidig med den gamle Konges Død staar hele hans Personale hjælpeløst. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at der fra Civillistens Side er truffet Foranstaltninger til, at disse Folk ikke blive afskedigede lige med det samme, saa at Civillisten skulde mene, at nu, efter at Kongen er død, har den ikke nogen som helst Forpligtelse overfor disse Folk. Det kan jeg ikke tro. Det vilde dog være for haardhjertet en Maade at behandle sit gamle Tjenerskab paa, om man samtidig med, at Kongen var død, afskedigede dem af Tjenesten, og de saa ikke havde andre at ty til end Statskassen. Det siges, at Kongen har efterladt sig en stor Formue, og det kunde da være rimeligt, om man af denne store Formue tænkte paa at komme gamle Funktionærer til Hjælp.

Jeg forstaar derfor ikke, at denne Lov har saa stort Hastværk. Jeg kan ikke

tænke mig andet, end at disse Hoffunktionærer have deres Lønninger endnu og ville have dem, indtil der er truffet anden Ordning, indtil de kunne komme i anden Virksomhed eller blive hjulpede paa anden Maade. Det retteste havde derfor været, om den højtærede Minister havde ventet med at forelægge dette Lovforslag, indtil de Oplysninger, som ere nødvendige, for at Tingets Medlemmer kunne se, hvilke Følger denne Lov kan medføre, havde foreligget.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Her er ikke Tale om, hvorvidt de paa-gældende Embedsmænd eller Funktionærer staa hjælpeløse eller ej. Hvad der her er Tale om, er, at fra den Dag, de ikke længere ere i deres Stilling, have de et moralsk Krav paa at faa en Pension eller en Understøttelse i Forhold til den Stilling, de have haft, og i Henhold til de Regler, der hidtil have været fulgte. Dette moralske Krav har jeg ikke kunnet afvise, og jeg har ikke den Dag, da de meldte sig med dette Krav, villet staa uden at have nogen som helst Bevillingshjemmel til at give dem disse Pensioner og Understøttelser. Naar det ærede Medlem siger, at jeg kunde have ventet, indtil det til den endelige Opgørelse fornødne Materiale forelaa, vil det sige, at jeg saa skulde have ventet til næste Rigsdagssamling, men saa længe taaler Kravet om Pensionerne ikke at vente.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds Ordet.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister siger, at disse Folk have, saa snart Kongen er død, et moralsk Krav; men jeg vil dog tillade mig at spørge den højtærede Minister: Faa disse Folk da virkelig ikke Løn længere end lige til den Dag, Kongen er død? Løbe deres Gager maaske ikke endnu den Dag i Dag? Hvis det er Tilfældet, betyder dette Forslag vel kun, at de foruden deres Gage ogsaa skulde have det her foreslaaede som et ekstra Tillæg, og det synes jeg ikke, der er nogen Mening i.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Jeg sagde ikke, at de havde et moralsk Krav fra den Dag, Kongen døde, men fra den Dag, de modtog Afsked fra deres Tjeneste.